

עות אדם

לרחוב, היא לובשת שמלות מבד כותנה. האהובות עליה והמתאימות לאקלים הארץ. אינני אהבת לשחק את הגברת האלגנטית בבוקר, כפי שנהוג לאחרונה בארץ. בשעות אחר הצהריים היא נוהגת ללבוש חליפה ואילו בערב היא מתאימה את תלבושתה בהתאם למאורע המתרחש בו.

אין במלתחתה פרוחה ובין התכשיטים היא מעדיפה חרוזים צבעוניים. בדרך כלל היא תופרת לעצמה שמלה אחת או חליפה ליונה, מקבלת את מרבית דבריה מאמה ב"ארצות הברית. הצבעים האהובים עליה הם טורקיז, לבן ושחור. העיקר אינו הבגד, היא אומרת, אלא כיצד הוא מונח. אני משתדלת להסתיר בעזרתו פגמים שבי וליהבליט את הצדדים היפים."

★ ★ ★

עם מזתחה ובלעדיה

צלע כמעט הפוכה לצלע הראשונה במשולש האלגנטי, היא האשה האלגנטית של הבהמה התלאביבית — שותפתו של הצייר שלמה צפריר במועדון-החילה עומאריימס — והבה ברלינסקי.

התיאוריה של זהבה היפה (32), אודות מלתחתה של אשה אלגנטית, שונה לחלוטין מזו של הגברת רובין. "לאשה האלגנטית

בה מן הבעל ליד חלון-ראווה תלאביבי, נראית זהבה ברלינסקי בתלבושת אופיינית לה: חליפה בגזירה כמעט גברית, אותה תפרה מחליפתו של בעלה, עם פרוחה מנומרת, אשר מחירים כמאה לירות. על ראשה כובע טירולי ירוק, חלק בלתי-נפרד מתלבושתה.

כיום אין מלתחה בכלל. היא קונה שמלה לובשת אותה פעם או פעמיים ואחר-כך היא זורקת אותה, או נותנת אותה לעוזרת. זאת היתה אחת ההפתעות הגדולות שלי כשביקרתי לאחרונה בצרפת ואיטליה. גיליתי שיש יותר מאשר שתי חליפות ושתי שמלות, אותן הן מחליפות בקביעות. לכן הן נראות המיד אלגנטיות."

זהבה מתיחסת אל אופנת הגנים כאל שאיפה שדוכאה בקרבה. זה היה לרצונה

ה ללבוש הרבה זמן, זה חוזר באופנה. הכוחה היא ארנק שניתן לה במתנה עוד ביום חתונתה ובו היא שט עד היום.

אוהבת דברים ישנים. כשאני מקבלת לבוש חדש, אני ה אותו קצת לפני שאשתמש בו. הרבה יותר מעניין משהו לכבוד מאורע מסוים, מאשר סתם להציג את ש במלתחה. יש לי תמיד זמן ואני יודעת שזמני של כל יגיע. לכן לא הזדורתי לקצר את השמלה הארוכה מלפני אני יודעת שיגיע זמנה כשאדוקק לשמלה ארוכה."

ר מעדיפה את הקטים הקלאסיים. בבוקר היא מעדיפה מכנסיים, אבל לעולם לא מחוץ לבית. בצאתה ביום

אשת הצייר

אסתר ראובן ובעלה, הצייר הידוע ראובן ראובן, על רקע ציוריו. אסתר, הנושאת מזה שנים את כתר האשה האלגנטית של תלאביב, ביכרה, בשל שנותיה, שלא להזניח את תלבושתיה השונות בצילומים.

הכשרון של חייה שכובזו — תכנון איפנה. היא עצמה מתכננת את תלבושתה קצת מזה וקצת מזה — קצת לפי דרישות האופנה האחרונה וקצת לפי הרעיונות הציירים בה.

היא אינה דווקא חסידה של תפירה מעץ לה. לעיתים קרובות אני הולכת בדברים שבכלל אינם תפורים טוב. אני שונאת את המושג הזה של תפירה גבוהה. זה לא מעניין אותי. בשמלות שלי אפשר למצוא הרבה שינויים תפירה. אבל העיקר בהן הוא הרעיון.

לפעמים עולים בראשה של זהבה רעיונות שאנשים מן הישוב נוהגים לזנותם בשם "רעיונות משוגעים". במקרים כאלה היא משתמשת בבגדיה רק כדי להסתובב בין המסכת לסלון וחדר-השינה בדירתה ש"ברחוב רמב"ם בתלאביב.

מחנה רגיל הוא לראותה ברחוב, כשי מאחוריה תלויים עשרות זוגות עיניים, הננוצות במבט של הפתעה ותמיהון בתלבושתיה. "אשה אחת", מתוודה זהבה, "עיצבנה אותי פעם עד כדי כך במבטה, עד שהייתי מוכרחה להוציא לה לשון. ההצלחה שלי הוא המועדון. לשם אני יכולה להרשות לעצמי להתלבש ככל העולה על רוחי."

אין לה תקציב קבוע להלבושה, אבל היא מוציאה כ-500 ל"י בחודש על בגדיה.

לבן ושחור הם צבעי התלבושת הבהומית, שחולצתה עשויה מחולצת פראק של בעלה.

תלבושת צופים בטרקלינה נראית זהבה במעיל אלגנטי ובכובע צופות מבריטניה.